

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din,
v Celju po različnih dostavljenih
na 7.50 Din, za inozemstvo 20 DinRačun pri poštnem čekovnem
zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica št. 1
pritličje, desno.

Telefon Interurban št. 65.

Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljskih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 100.

Celje, ponedeljek 11. decembra 1933.

Leto XV.

Triumfalen sprejem bolgarskega kralja in kraljice v Beogradu

Mogočna manifestacija za zблиžanje z bratsko Bolgarijo

Ogromna množica prebivalstva iz Beograda in okolice — cenijo jo na preko 50.000 ljudi — je v nedeljo 10. t. m. popoldne z navdušenjem, ki je v taki meri mogoče samo, ako prihaja z odkritega srca, pozdravila na beograjskih ulicah Nj. Vel. kralja Borisa in kraljico Ivano, suverena reprezentanta bratske Bolgarije. V imenu vsega jugoslovenskega naroda je državna prestolnica s tem sprejemom pokazala, da se zaveda zgodovinske važnosti bolgarskega obiska, in obenem manifestirala svojo željo in iskreno pripravljenost, da pride med bratskima južno-slovenskima narodoma do čim tesnejšega zблиžanja. Poročila iz Bolgarije kažejo, da je z enakimi željami navdahnjen tudi bolgarski narod, ki je svoji vladarski dvojici priredil velike ovacije, ko je odhajala v Jugoslavijo.

Beograd se je v nedeljo dostojno pripravil na sprejem bolgarske kraljevske dvojice in ministrskega predsednika Mušanova. Jugoslovenska prestolnica je doumela veliki politični pomen tega poseta. Nad 50.000 ljudi se je gnetlo po ulicah, po katerih so se imeli peljati visoki gostje s postaje na dvor. Navdušenje te ogromne množice je bilo nepopisno. Že dobro uro pred prihodom so bile razvrščene čete beograjske garnizije in vseh vojaških šol ob ulicah, na drugi strani pa so se stiskali deset-tisoči beograjskega prebivalstva. Tudi ogromni trg pred železniško postajo je bil ves poln ljudi. Od trga pa se je vlekel nepreran gost kordon ljudstva po Nemanjini in Miloša Velikega ulici vse do dvora. V kordonu je bilo tudi več vojaških godb.

Kolodvor je bil bogato okrašen z zelenjem in cvetjem ter z jugoslovenskimi in bolgarskimi zastavami. Na peronu se je razvrstila častna četa gardnega pešpolka v polni bojni opremi in z vojaško godbo na čelu.

Kmalu po 14. je prispel na postajo vojni minister general Stojanović, ki je pregledal častno četo. V dvorsko čakalnico se med tem prišli vsi člani kraljevske vlade z ministrskim predsednikom dr. Milanom Srškićem na

čelu, patriarh Varnava, beograjski katoliški nadškof dr. Rodić in drugi vrhovni verski reprezentanti, dalje predsedniki Narodne skupščine, senata in beograjske občine, častne dvorne dame itd.

Ob 14.30 sta se pojavila v Nemanjini ulici dvorna avtomobila s kraljem in kraljico, knezom Pavlom in kneginjo Olgo. Množice so Nj. Vel. kralja in kraljico viharno pozdravljale; ovacije so kakor mogoče val spremljale vladarsko dvojico vso pot do postaje. Oba avtomobila sta bila odprta.

Pri vходу v dvorno čakalnico je kralja in kraljico pozdravil dvorni maršal general Dimitrijević. Kralj je iz čakalnice takoj odšel na peron, kjer je bilo zbrano poleg drugih gostov tudi okrog 50 jugoslovenskih, bolgarskih in inozemskih novinarjev, ki so prav tako navdušeno pozdravili Nj. Vel. kralja. Kralj je bil v uniformi divizijskega generala z lentu Karadjordjeve zvezde in bolgarskim redom sv. Aleksandra. Pregledal je častno četo, nato pa se pozdravil z generali, ki so bili zbrani na peronu.

Deset minut pred 15. je prispel na postajo poseben vlak, ki je prevozil progo iz Caribroda do Beograda tik pred bolgarskim dvornim vlakom kot njegova izvidnica. Na peron je zdaj prišla tudi Nj. Vel. kraljica z vso dvorno suito. Knez Pavle je bil v uniformi konjeniškega majorja z lentu Karadjordjeve zvezde na prsih.

Točno ob 15. je na postajo privozil bolgarski dvorni vlak. Stroj je bil svečano okrašen z zelenjem in cvetjem ter z jugoslovensko in bolgarsko zastavo. Čim se je vlak ustavil, je vojaška godba zaigrala najprej bolgarsko kraljevsko, nato pa bolgarsko narodno himno »Šumi Marica«.

Ko se je dvorni vlak ustavil, je prvi izstopil bolgarski kralj Boris v uniformi bolgarskega generala. Naš kralj mu je pohitel nasproti in oba suverena sta si prisrčno stisnila roki in se poljubila. V tem je izstopila iz vlaka tudi kraljica Ivana in se pri-

srčno pozdravila z našim kraljem. Kralj Boris in kraljica Ivana sta nato pristopila h kraljici Mariji in se tudi z njo toplo pozdravila.

Po končanem obojestranskem predstavljanju suite sta oba kralja skupno obšla častno četo, ki jo je kralj Boris pozdravil z našim pozdravom: »Pomozi Bog, junaci!« Vsa četa mu je gromko odgovorila: »Bog ti pomogao!«

Zatem je bolgarski kralj predstavil naši kraljevski dvojici ministrskega predsednika Mušanova. Dvorne dame so izročile kraljici Ivani šopke cvetja, nakar se je vsa odlična družba umaknila v dvorno čakalnico.

Ko sta kraljevski dvojici prispeli v dvorno čakalnico, je Nj. Vel. kralj Aleksander predstavil visokima gostoma, kralju Borisu in kraljici Ivani, predsednika vlade dr. Srškića in vse ostale člane vlade, predsednika Narodne skupščine dr. Kumanudija ter predsednika senata dr. Tomašića. Kralj Boris je vsakemu podal roko in odzdravil »Dober dan«. Tudi kraljica Ivana je vsakemu ministru podala roko s pozdravom »Dober dan«. Prav tako so bili vsi navzoči v dvorni čakalnici predstavljeni princu Cirilu. Predsednik bolgarske vlade Mušanov se je prisrčno pozdravil s predsednikom naše vlade dr. Srškićem ter ostalimi člani naše vlade, nakar so ob sviranju bolgarske himne odšli bolgarski gostje v spremstvu svojih visokih gostiteljev v pripravljene odprte avtomobile.

Pravi orkan navdušenega vzklikanja je zavel prostrani trg pred kolodvorom, ko sta se na vratih pojavila kralja Aleksander in Boris in takoj za njima obe kraljici. Vojaška godba pred postajo je zaigrala bolgarsko in jugoslovensko državno himno. V prvem avtomobilu sta se odpeljala s postaje oba maršala dvora general Dimitrijević in polkovnik Panev. Sledil je avto z Nj. Vel. kraljem Aleksandrom in kraljem Borisom. Na njunem avtomobilu je plapolala poleg jugoslovenske tudi bolgarska zastava. V naslednjem avtomobilu sta bili obe kraljici, v četrtem princ Ciril, knez Pavle in kneginja Olga, v petem bolgarski ministrski predsednik Mušanov in predsednik jugoslovenske vlade dr. Milan Srškić, v šestem zunanji minister Jevtić in bolgarski poslanik v Beogradu Kjuseivanov, v naslednjih pa ostalo sprem-

stvo. Avtomobili so polagoma krenili po Nemanjini in Miloša Velikega ulici do dvora. Četa za četo je izkazala kraljema in kraljicama vojaško čast, množice pa so neprestano navdušeno vklikale suverenom, Bolgariji in Jugoslaviji. Pred vojnim ministrom je zaigrala tretja godba bolgarsko himno. Na oglu pred kavarno London, kjer sta z velike zgradbe Jadranske podnavske banke plapolali ogromni zastavi obeh narodov, so se zasvetile žarnice, ki so sestavljale velik jugoslovenski grb.

Okrog 15.20 so se avtomobili ustavili pred dvorom. Se ko so se suvereni in njihovo spremstvo že umaknili v notranjost dvora, so se ponavljale vedno znova silne ovacije množic, ki so polagoma defilirale mimo dvora. Na dvoru so visokim gostom servirali čaj.

Ob 16. so se Nj. Vel. kralj Aleksander, kralj Boris, kraljica Marija in kraljica Ivana odpeljali z dvora. Avtomobili so odbrzeli po Kranski in Beograjski ulici proti Dedinju, kjer so bili rezervirani apartmani za kraljevske goste. Tako na dvoru kakor na dvorcu na Dedinju plapola poleg jugoslovenske tudi bolgarska kraljevska zastava.

V torek zvečer se bo po povratku Nj. Veličanstev iz Topole vršil v Oficirskem domu kraljevske garde slavnostni koncert. V sredo dopoldne, na dan krstne slave Nj. Vel. kralja Aleksandra, bo služba božja v dvorni kapeli, ki ji bo prisostvovala tudi bolgarska kraljevska dvojica. V sredo ob 14.40 odpotujeta bolgarski kralj Boris in kraljica Ivana s svojim spremstvom iz Beograda. Slovo na postaji bo prav tako slovesno kakor sprejem.

Ves jugoslovenski narod se iskreno veseli obiska bolgarske kraljevske dvojice v naši državi. Naš narod te dni z velikim navdušenjem in močnim povdankom manifestira za zблиžanje in trajno prijateljstvo z bratskim bolgarskim narodom.

Za ples vsled velikanskega zaključka prodajam **Crepp de Chine** v vseh modernih barvah po **Din 39**—
Manufakturna in modna trgovina
Franc Dobovičnik, Celje

SILVIJ HRUST:

Moje dogodivščine

45. Moji dolгови

Ko sem pričel učiteljevati, je bil moj namen, da ostanem v službi le dotlej, da se rešim svoje častne obveze. Kot štipendist sem namreč bil dolžan služiti sedem let na šolah. Vleklo pa me je bolj h konjenici, tam bi se bil mogel bolj uveljaviti.

Moj oče pa so dejali: »Najstarejši moj sin si, hitro se spravi h kruhu, da mi boš pomagal skrbeti za mlajše!«

Náčeloma nisem hotel priženiti prav nič drugega kakor le brhko dekle, ker sem hotel svojih hlač gospodar ostati sam. Trikrat bi bil moral podedovati po sorodnikih, pa nisem hotel imeti tožbi in zamer.

Trije otroci so mi zgodaj umrli, devet pa jih je ostalo in vse te sem moral spraviti v šole in naprej v službe. Strogo sem jih vzgajal, sonce jim je sijalo samo pri mamic.

Zgodilo se je, da sem skozi tri leta imel v mestnih šolah hkrati štiri otroke, kar me je stalo mesečno 80 goldinarjev, plače pa sem prejemal 50! Lezel sem torej v čim dalje večje dolgove, a nisem obupal. Prekla-

dal sem breme z rame na ramo. Izposojeval sem si denar v raznih zavodih. Ko nisem imel več kredita pri domačih posojilnicah, sem se zatekel k dunajskim Židom, ki so prav trdo dobili v kremplje.

Do leta 1914. je narasel moj dolg na 20.000 kron. Zdaj pa je pričelo ginevati upanje, da se še kdaj povzpnem na zeleno vejo. In štirje moji otroci še niso bili pri kruhu. Prodal sem malo posestvece in srečke raznih loterij, vse to je šlo samo za obresti!

Sila me je tirala, pa sem v vojni leta 1915. nakupil več tisoč parov cokelj, ki so bile prav zaželjene v času pomanjkanja usnja. Kolikokrat sem ponoči v visokem snegu tovoril vreče cokelj po mnogo ur daleč za živež in denar. Pri vsakem paru sem zaslužil krono.

Kmalu sem tržil tudi s tobakom, moko, mesom, slanino, usnjem, suknom, zlatom, konji in lesom. Ljudstvo je gladovalo, denarja je bilo vedno več, zanj pa ni bilo kaj dobiti. Iz daljnih krajev so ljudje prihajali k meni kupovat in promet je cvetel veselo.

Poučeval sem od 8. do 2. ure, vsak oddelek po tri ure. Iz šole pa sem hitel k brzovlaku, ki me je vozil v Za-

greb, Ljubljano, Trst ali Gradec. Vsi železničarji so me poznali, prav so stradali so bili in ni čuda, da so mi bili hvaležni za jedila in tobak, ki sem jih nudil vsem, ki so mi pomagali na mojih potih. Nihče me ni vpraševal po voznem listku, z blagom vred sem bil skrit v kakem varnem kotičku. Kjer sem hotel zapustiti vlak, tam je ta vozil prav počasi, vlak ne zastoj!

Ob četrtkih in nedeljah sem bil prost, tedaj pa sem potoval na Dunaj, kjer je bila stiska posebno huda.

Tako sem v treh letih poravnal vse dolgove in še precejšnjo vsoto sem utegnil dati na stran, da zagotovim rodbini boljše, brezskrbnejšo bodočnost.

Mnogo sem tvegalo, a sreča mi je bila mila. Veliki so bili napor, a ž njimi sem hotel samo koristiti svoji rodbini, saj mi je to bila dolžnost.

46. Moj Razbor

Največji, najboljši, najtežji in najkoristnejši del svojega življenja sem daroval Razboru. Fara razborska sega od Save do Gračnice. Njen svet je peščen, holmovit, vendar rodovit, dokaj s trto zasajen. Obilo ima hladnih grap in senčnih gozdov, več vasi, samij, cerkvic in graščin, mno-

go ptičev, žab, srn, zajcev in lisic. Mglele tu ni, tudi pozimi rado tu solnce sije.

Ceste so lepo speljane, zlasti ona z Brega, ki je rimskega izvora. Najvišja gora je Lisca (947 m) s prekrasnim razgledom.

Na solčnih bregovih so naseljeni Zagorci, v senci pa Zališčani, oboji so imoviti, dobri, a ponosni. Za Lisco je v mokrem jarku nekoč stala steklastna, kjer še danes gospodari Glazutar. Ko je obratovala, so se tam naseljevali tuji delavci, celo iz Bavorske in Furlanije. O tem nam še danes pričajo imena: Martini, Kapeolari, Petini, Delameja, Desani, Hercog, Biderman, Funkl, Šmit, Bartakoli, Imperl... Samosvoji, bojeviti in štemani so. Solčni Zagorci pa so drugačni, so vljudni, mehki, dobri. Med temi so prav slovenska imena: Brečko, Namurš, Videc, Kovač, Šešek, Bršnjak, Zabalas, Močnik, Dobovšek, Kralj. Sta med njimi Papež in Škofič, ki nista živela v celibatu. Ob njih se je košatil Cesar.

Vsa ta zmes ljudi pa je spoštovala stare, dobre običaje, prirejala je več dni in noči trajajoča godovanja, martinovanja, klobasije. In med temi ljudmi sem živel pet in štirideset prelepih let. Tu sem vzgojil tri ro-

DOMAČE VESTI

d 15-letnica smrti Ivana Cankarja. Jutri bo poteklo 15 let, odkar je umrl v Ljubljani največji slovenski pisatelj in dramatik Ivan Cankar, ki je s svojimi nesmrtnimi deli ponesele dokaze o visoki stopnji naše kulture daleč preko meja naše države. Usoda mu je naklonila srečo, da je v zadnjih dneh svojega življenja še doživel osvobojenje jugoslovenskega naroda. Ivanu Cankarju — glasniku resnice, svobode, miru, poštenja in socialne pravičnosti je naš narod dolžil eno najčastnejših mest v naši kulturni zgodovini.

d Visoko odlikovanje generala Maistra. Z ukazom Nj. Vel. kralja je odlikovan divizijski general v rezervi g. Rudolf Maister z redom sv. Save I. stopnje.

d Julij Betetto — ravnatelj ljubljanskega konservatorija. Ravnatelj ljubljanskega konservatorija g. Matěj Hubad, ki si je pridobil neveljvilih zaslug za razvoj slovenske glasbene kulture, je šel te dni po 42-letnem službovanju na lastno željo v stalni pokoj. Za njegovega naslednika je bil imenovan z ukazom Nj. Vel. kralja naš najodličnejši umetnik pevec g. Julij Betetto, ki je že prevzel svoje posle. Prepričani smo, da bo tudi novi ravnatelj ljubljanskega konservatorija vodil zavod z veliko vestnostjo v nadaljni prosep našega glasbenega razvoja.

d Božične počitnice v šolah. Prosvetni minister je podpisal odlok, po katerem ostanejo šolske božične počitnice tudi letos nedeljene in enako dolge za vse kraje v državi. Trajale bodo enako dolgo kakor lani.

d Umrla je v četrtek 7. t. m. v Žalcu ugledna posestnica ga. Terezija Šušteričeva, roj. Vesensškova, soproga posestnika in občinskega svetovalca g. Franca Šušteriča. Pogreb je bil v soboto ob 10. ob veliki udeležbi občinstva iz hiše žalosti na župno pokopališče Sv. Kancijana. Pokojni bodi ohranjen blag spomin, spoštovani rodbini naše iskreno sožalje!

d Dunajska vremenska napoved za torek 12. decembra: Pooblačenje, sneg na vidiku, nato omiljenje mraza.

Celje in okolica

c Na slikarski razstavi, ki je bila do ponedeljka 11. t. m. zvečer odprta v mali dvorani Celjskega doma, je v nedeljo 10. t. m. od 11. do 12.30 predaval g. prof. dr. Šijanec o razstavljenih umetninah in o najvažnejših smereh v slikarstvu. Poslušalci so z zanimanjem sledili izčrpnim in jasnim izvajanjem. Razstava je bila v nedeljo dobro obiskana. Ker bo še nekaj dni priložnost za nakup slik,

dove, bistre in poštene, ne da bi bil to delal iz pohlepa po kakih odlikovanjih.

Zivljenska gesla sem na svoj poseben način vcepljal v otroke. Naj jih nekaj navedem:

Pravica daje dolžnosti, dolžnost daje pravice. Vsakemu svoje! Nikogar ne zaničaj, nikogar se ne boj razen Boga! Vsi smo drug drugemu potrebni in spoštovanja vredni. Delaj, kakor da boš večno živel, moli, kakor da boš jutri umrl! Kar se zгоди, se vse izve. Kdor malo potrebuje, je bogat, kdor ničesar ne potrebuje, je svoboden.

In izmed vseh mojih učencev je imel le eden sam opravka s kazenskim zakonom.

Tako so zrastle iz majhnih, drobnih otrok krepki, zavedni kmetje in brhke, pridne gospodinje, ki so domovini v čast. Rad stopim še tja doli, kjer se solnči moj ljubi Razbor, kjer me vsakdo rad ima, kamor me veže toliko lepih spominov. Šele z menoj bodo v grobu ugasnili ti spomini, kolikor jih ne bo ohranila tiskana črka ali ustno izročilo še kaj let. Bodi kakor bodi! Nikoli mi ni bilo žal, da sem Razboru poklonil svojo najboljšo dobo, tudi brez mene naj se razvija v vsem dobrem in plemenitem. Naj napreduje v sreči!

smo prepričani, da si bodo Celjani nabavili večje število razstavljenih umetniških del in s tem podprli naše umetnike.

c Ljudsko vseučilišče. Drevi ob osmih bo predaval v risalnici meščanske šole univ. prof. dr. A. Bilimovič iz Ljubljane o problemu načrtnega gospodarstva. Na predavanje tega odličnega zastopnika ekonomske vede, ki je bil svojčas ukrajinski finančni minister, opozarjamo vse, ki se zanimajo za gospodarska vprašanja.

c Šahovski match Celje : Varaždin 8 : 2. Po šahovskemu matchu med celjskim in varaždinskim šahovskim klubom, ki se je vršil 26. novembra v Celju in se je končal neodločeno z rezultatom 5 : 5, je bil od četrta 7. t. m. od 22. do petka 8. t. m. do 3. zjutraj odigran v Varaždinu revanšni match, v katerem so Celjani porazili Varaždinca z visokim rezultatom 8 : 2. Posamezni rezultati so naslednji (prvi imenovani so celjski, drugi imenovani varaždinski šahisti): inž. Sajovic : prof. Fice 1 : 0; Volkar : prof. Baraga remis; Krulc : inž. Kaderavek 1 : 0; Modic : Kalchbrenner 1 : 0; Grašer : inž. Brix 1 : 0; inž. Pipuš : Kraus remis; Cijan : Hadži remis; Kocmur : Cerjan remis; Vl. Diehl : senator Hikec 1 : 0; dr. Čerin : Publiković 1 : 0. Celjani so bili v Varaždinu sprejeti zelo gostoljubno. S to zmago je Celjski šahovski klub pokazal velik napredek. Škoda pa je, da tesno odmerjeni prostor v kavarni »Evropi« v Celju oviira živahnejše delovanje članov, katerih število je te dni že bilo preokračilo stotino. Potrebno bi že bilo, da bi lastniki kavarne »Evropi« poskrbeli za zadostno število prostorov za šahiste, ki so itak stalni gostje. Sedaj se vrši v Celju glavni šahovski turnir za prvenstvo Celjskega šahovskega kluba. Turnirja se udeležuje 12 igralcev, ki igrajo dvakrat na teden, ob sredah in petkih. Vsako zadnjo sredo v mesecu je brzoturnir. Vsi ljubitelji šaha bi morali biti organizirani v Celjskem šahovskem klubu, da ga podpro gmotno in moralno ter mu omogočijo še uspešnejše delovanje. Z lepo zmago nad Varaždinci je Celjski šahovski klub pokazal, da ne zaostaja za prvimi šahovskimi klubi v državi.

c Vojaška vest. Med drugimi je bil 1. decembra povišan v čin kapetana 2. razreda pehotni poročnik g. Rajko Vujanović, komandir pri 39. pehotnemu polku v Celju. Mlademu, simpatičnemu in splošno priljubljenemu oficirju naše iskrene čestitke k napredovanju!

c Mojski izpiti v Celju. V prostorih Okrožnega odbora obrtniških združenj v Celju so se pričeli v po-

nedeljek 11. t. m. mojski izpiti po naslednjem redu: v ponedeljek 11. t. m. ob 14. za mesarje, v torek 12. t. m. ob 14. za čevljarje, v sredo 13. t. m. ob 19. za šivilje, v petek 15. t. m. ob 14. za kovače, v soboto 16. t. m. ob 14. za kleparje in ob 19. za čevljarje, v ponedeljek 18. t. m. ob 19. za mizarje, v torek 19. t. m. ob 14. za vozoličarje in ob 19. za lončarje, v sredo 20. t. m. ob 14. za peke in ob 19. za šivilje, v petek 22. t. m. ob 19. za krojače, v soboto 23. t. m. ob 19. pa za mehanske in strojne ključavničarje.

c Obrtniški sestanek. Slovensko obrtno društvo v Celju bo imelo v četrtek 14. t. m. ob 20. članski sestanek v posebni sobi hotela »Evropi« v Celju. Na dnevnem redu je razprava o novih davčnih predlogih in takšah. Članstvo se poziva, da se udeleži sestanka polnoštevno!

c Poroka. V ponedeljek 11. t. m. sta se poročila v župni cerkvi v Celju g. Jože Šerdoner, plačilni natakar v kavarni »Evropi«, in gdč. Pepca Müllerjeva, plačilna natakara v delikatesni trgovini ge. R. Zamparuttijeve. Novoporočencema iskreno čestitamo!

c Celjsko pevsko društvo bo imelo ta teden pevski vaji v sredo 13. t. m. in v petek 15. t. m., obakrat za mešani zbor. Ker se bo pri obeh vajah tolmačil program slavnostnega koncerta ob štiridesetletnici, sta vaji za vse dosedanje pevke in pevce strogo obvezni! Pri teh vajah se bodo sprejeli tudi novi dobri pevci in pevke! Nekdanji pevci in pevke — vrnite se!

c Odbor maturantskih plesnih vaj se iskreno zahvaljuje vsem cenj. damam, ki so ga na kakršenkoli način podprle za Miklavžev večer. Ob tej priliki sporočamo, da bo naš venček 13. januarja 1934., in prosimo, da bi se razna društva ozirala na to. — Odbor.

c Dramatično društvo v Celju izreka ponovno najlepšo zahvalo vsem plemenitim darovalcem, ki so nam s svojimi prispevki pripomogli, da smo mogli obdarovati za Miklavževo tako bogato 30 najrevnejših otrok tukajšnjih osnovnih šol. Prav posebne zahvale smo pa dolžni pred vsem našim požrtvovalnim članicama in članu ge. Rajhovi in Sadarjevi ter g. Jelenu, ki so izvedli v ta namen uvedeno nabiralno akcijo nad vse pričakovanje tako odlično in uspešno. — Dramatično društvo Celje.

c Žetev smrti. V četrtek 7. t. m. je umrl v Celju (Aškerčeva ul. 3) v starosti 53 let znani kamnoseški mojster g. Franc Kullich. Istege dne je umrl v Celju (Kapucinska ul. 3) 1 mesec stari sinček šivilje Konrad Kramer. V celjski bolnici je umrla v nedeljo 10. t. m. 27-letna Ana Zdoškova, žena slikarskega pomočnika

iz Zavodne pri Celju. Pokojnim bodi ohranjen blag spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

c Delovni trg. Pri ekspozituri javne borze dela v Celju so se od 1. do 10. t. m. na novo prijavili 104 brezposelni (98 moških in 6 žensk), posredovanj je bilo 12 (za 6 moških in 6 žensk), odpadlo pa je 5 moških. Dne 10. t. m. je ostalo v evidenci 821 brezposelnih (785 moških in 36 žensk) napram 734 (698 moškim in 36 ženskam) dne 30. novembra. Delo dobijo po 1 tapetar, mlinar in brusar.

c Člani Vodnikove družbe lahko dvignejo letošnje knjige v Tujsko-prometni pisarni v Celju in naj prinesejo s seboj znesek 20 Din kot članarino za prihodnje leto. V zalogi je še tudi nekaj izvodov lanskih knjig.

c Redni občni zbor Dijaške kuhinje v Celju bo v četrtek 21. t. m. ob 18. v restavracijskih prostorih v Narodnem domu z običajnim dnevnim redom.

c Tatvine. V četrtek 7. t. m. zvečer je bila na dvorišču neke gostilne v Gosposki ulici ukradena z nekega motornega kolesa evidenčna tablica s številom 2 A 23/23. V soboto 9. t. m. je neko dekle ukradlo Tereziji Regulovi na Cesti na Dobrovo z njenega stanovanja 3 m blaga, 6 m platna za rjuhe, ter nekaj perila in navadnega platna v skupni vrednosti 690 Din. Policija je storilki že na sledi. V soboto 10. t. m. popoldne je neka ženska, ki je pobirala milodare za revne otroke v Dalmaciji, ukradla iz predsobe v stanovanju g. Rudolfa Poljšaka v Sokolskem domu v Gaberju 200 Din vredno rjavkasto boo. Tudi tej ženski so že na sledi.

c Zborovanje lesnih trgovcev. Sekcija lesnih trgovcev pri Združenju trgovcev za sreze Celje, Gornji grad in Šmarje pri Jelšah v Celju je sklicala za soboto 16. decembra zbor vseh v sekciji včlanjenih trgovcev. Zbor se bo pričel ob 9. dopoldne v prostorih čitalnice v Narodnem domu v Celju. Dnevni red: 1. Otvoritev zborovanja in pozdrav predsednika 2. Tajniško poročilo 3. Gospodarski položaj lesne stroke (poročila gosp. Škerbec, predsednik širredne sekcije lesnih trgovcev v Ljubljani in g. Igo Kajzer, tajnik Zveze trgovskih združenj v Ljubljani) 4. Samopomoč za izboljšanje kreditnih razmer v lesni stroki 5. Akcija za ublažitev raznih fiskalnih dajatev 6. Razprave o načrtih za izboljšanje tržnih običajev 7. Predlogi članov 8. Slučajnosti. Vsi lesni trgovci, včlanjeni v sekciji sreskega združenja v Celju, so dolžni, da se sklicanega zborovanja udeležijo. Četrta točka dnevnega reda je spriče desolnatih kreditnih in finančnih prilik v lesni stroki tako eminentne važnosti, da je v interesu vsakega lesnega trgovca, da pri omenjenih razpravah in sklepih sodeluje. Sekcija je vsem članom razposlala

47. Zlata poroka in smrt žene

Kmalu mi je v zakonu minilo pol stoletja. Lepo sva se z ženo ljubila, čeprav je včasih tudi zagrmelo vmes, da je spet še prijazneje zasijalo solnce. Vrsto let sva zibala otroke in s to živo prtljago sva o praznikih hodila na obiske k staršem.

V šoli sem imel dobre uspehe, ljudje so me častili. Domov so mi nosili darove, pozimi cekarje furovca in vina, poleti piščance, jajca, slanino. Prav domača sva bila v župnišču in rudski graščini. Tudi na božjo pot sva večkrat šla. Prepevala sva povsod, v cerkvi, doma in v šoli, saj so naju vsi radi poslušali. Kadar je šla žena v Rim, sem ji bil ves čas zvest, lepo sem ji stregel, ni ji zmanjkalo kurje juhe niti vina.

Čas je tekal, otroci so rasli, ure skrbi in veselja so se menjavale. Mladina je bila vsa pri svojem kruhu, jaz pa sem po dolgem službovanju nastopil čas počitka in se z ženo preselil v prijazni Vojnik.

Ob najini zlati poroki so hoteli otroci pokazati vso svojo hvaležnost in ljubezen do naju. Brez priprav in stroškov seveda ni šlo. Meni so manjkale hlače, čevlji, oprsnik, klobuk za tako slavnost. Bilo je treba svinjske gnjati, telečjega bedra. V žepe so po-

segli otroci, vsi so prišli z družinami iz vseh daljav. Vsi ljubki, pripravljeni na pirovanje.

Avto je bil ves v cvetju, z dolgo kito opleten. Tudi mi vsi smo bili svečano okrašeni na ta dan, bilo je 10. avgusta 1931. In tako smo krenili iz Vojnika proti slavnim Petrovčam po veliki cesti. Po celjskih ulicah je obstajalo ljudstvo in raovedno motrilo ekspedicijo v cvetju. V Levcu je na nas porosil rahel dežek, toda že v Petrovčah nas je solnce pozdravilo.

Pri Vodniku smo posedli in pospravili paprikaš z rezanci in ga zalili z vinom.

Nato sem stopal z mamico k cerkvi, nama so v parih sledili otroci in vnuki, vseh nas je bilo 25. Stopinje in kretnje so nama bile lahke, oči so nama žarele v veselju, z roko v roki, oba in vsi v cvetju smo se bližali oltarju Marije, ki naju je toliko let čuvala in podpirala. Po obhajilni mizi je bilo razpleteno krasno, duhteče cvetje. V lučeh je zablestel oltar, orgle so zadonele. Pristopil je duhovnik k daritvi, pevci so ubrano zapeli. Topila so se srca, solze ginjenja so orosile vsem očmi.

K oltarju je stopil zlati par, svečnik v ornatu pa je povzdignil glas. V prelepem govoru je opisal svetost

zakona, njegove naloge, ki sva jih midva dobro izpolnjevala in bila za to nagrajena s tem, da sva dočakala ta imenitni dan. Zanj sva hvalo dolžna Bogu in Mariji.

Štola je nato obnovila vez, nataknila sva si prstane, ki so nama jih darovali otroci, in poljubila sva se. Nato je vsak izmed vseh nagnil kupico blagoslovljenega vina in trčil z nama. Potem smo potovali okrog oltarja, da smo darovali vsak svoj obulus v priznanje hvaležnosti Mariji. Ko je Zepič krasno odorglal marš kronanja iz »Tannhäuserja«, smo se v solzah objeli in iz svetišča krenili k fotografu, ki naj ovekoveči slavni dan.

Uvrščeni v spreved smo dospeli v salon, ves ovenčan, kjer so pogrnjene mize obetale okrepljena najboljših vrst, kakor se to spodobi.

Aranžer vsega, Vitko, je zdaj sprožil lep nagovor in vsakemu izmed naju izročil težko kuverto v dar. Spet so tekle solze, objemali in poljubljali smo se po vrsti. In prikazali so se še drugi darovi, preveč vsega!

Nato smo vzeli v roke jedilno orodje. Juhi je sledil volovski jezik, temu gnjat s hrenom, nato garnirana govedina in pljučna pečenka. V zadregi pa sem bil pred množico prikub, omak in sokov, kje bi pričel. In še

MAURICE LEBLANC:

31

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

»Da. Vratarka je videla Viktorijo, ko je prisluškovala pogovoru med Daubrecquom in menoj. Grogard in Le Ballu pa sta vas videla, ko ste šli iz hiše. Zato sem bila prepričana, da mislite zvečer poslanca zasledovati.«

»In delavka, ki me je popoldne iskala?«

»Sem bila jaz. Obupala sem nad uspehom in vas hotela poiskati.«

»Torej ste vi vzeli Gilbertovo pismo?«

»Da, naslov sem prebrala in spoznala njegovo pisavo.«

»Toda malega Jacquesa niste vzeli s seboj.«

»Ne, ostal je zunaj v avtu v Le Ballujem. Velela sem mu, naj spleza skozi okno v salonu. Potem je zlezal skozi odprtino v vratih v vašo spalnico.«

»Kaj pa je bilo v pismu?«

»Žal sami očitki. Gilbert vam je očital, da ste ga pustili na cedilu in zamašek izrabili v svojo korist. Skratka, moje nezaupanje je postalo še večje. Zato sem šla...«

Lupin je skomignil z rameni.

»Koliko izgubljenega časa! Oba sva se šla slepe miši... Drug drugemu sva nastavljal pasti... In tako so minevali dnevi, nenadomestljivi dnevi...«

»Kaj?« se je zgrozila. »Ali se tudi vi bojite najhujšega?«

»Ne,« je odvrnil Lupin. »Toda zdi se mi, da bi bil uspeh dokaj večji, če bi bila delala z združenimi močmi. Zdi se mi, da je bila vaša preiskava Daubrecquove obleke prav tako brez uspeha kakor vse prejšnje in da je zaradi najine nesloge zdaj Daubrecq posvarjen. Saj še niste pozabili, kakšen ropot je bil okoli hiše?«

Klarisa Mergyjeva je odkimala:

»Motite se. Ropot ga ni mogel zmotiti, ker smo preložili poizkus za en dan, da mu je vratarka lahko primešala k vinu močno uspavalno sredstvo. In,« je počasi rekla, »tudi bolj nase paziti ne more več, ka-

kor že pazi. Njegovo življenje je že tako nepretrgano veriga varnostnih ukrepov. Ničesar ne prepusti na ključju in razen tega ima vse najboljše kvarte v rokah.«

»Kako mislite to? Ali torej ni na tej poti nobene upanja na uspeh?«

»O, pač,« je šepnila, »še eno edino sredstvo je ostalo...«

Praden je mogla spet skriti obraz v dlaneh, je opazil, da je prebledela. In spet je vzdrhtela.

Zdelo se mu je, da je uganil vzrok njene bolečine. Tudi njega je zbolelo in še globlje se je sklonil k njej.

»Prosim vas, odgovorite mi brez ovinkov! Sa veste, da gre za Gilberta... Čeprav se sodišču n posrečilo, da bi rešilo uganko njegove preteklosti, j vendar nekdo na svetu, ki jo pozna. Daubrecq je spoznal vašega sina Antoina v Gilbertovi krinkl kaj ne?«

»Da, da...«

c Vozne olajšave! Beograd: Mednarodna razstava živine in perutnine od 16. do 21. t. m. **Polovična vožnja** za vse udeležence na podlagi legitimacije (12 Din). **Jadranska obala,** zdravilišča kopališča, viš. letov. in objezerska mesta po 10-dnevnom bivanju **brezplačen povratek** na železnici. V času od 26. dec. do 17. januarja 1934 zadostuje nepretrgano 5-dnevno bivanje **Dunaj:** 40% popust pri povratku z Brzovlakom, prost vizum. razne ugodnosti na podlagi zimskosezonske karte. Cena 70 Din. **Češkoslovaška:** Kopališča v Tatrah po 5-dnevnom bivanju 50% popusta pri povratku. **Italija:** Polovična vožnja po 6-dnevnom bivanju. **Rim:** 70% popusta. **Jugosl. zimsko-sportna zveza v Ljubljani** priredi za božične praznike, t. j. od 23. decembra do 2. januarja 1934 izlet slovenskih smučarjev na **Zlatibor pri Užicah.** Cene za ves izlet všteti vožnjo, hrano in stanovanje, znaša za III. razred 850 Din, za II. razred 1.050 Din. Natančni program in prijave do 18. t. m. v pisarni »Putnika«, Celje, Krekov trg. busa kompletno rezervno avtomobilsko kolo. Dne 8. t. m. ob 20. je bila izgubljena na poti od Krekovega trga do Lave okrog 100 Din vredna zapustna ura na usnjatem traku, dne 9. t. m. med 15. in 16. pa je bil na poti od Ljubljanske ceste po Prešernovi ulici do ulice Za kresjio izgubljen bankovec za 100 Din.

c Izgube. Dne 7. t. m. med 17. in 18. je bilo med vožnjo od Celja do Sv. Jurija ob juž. žel. izgubljeno z avtozadavni načrt pravil za ustanovitev »Izvozne kreditne zadruge«, ki vsebujejo določila o pogojih kreditne samopomoči. — Uprava.

Zena se zbudi sredi noči: »Lojze — v sobi je miš!« — »No, kaj potem?« — »Toda, Lojze, čujem jo, kako cvili!« — »Ali jo naj morda namažem z oljem?« zagodrnja mož nevoljno.

ocvrte ribe, piške, srnjakov hrbet, solate, pudingi, torte, pastete. Pred vsem tem razkošjem sem s spoštovanjem kapituliral. In tudi seveda pred vinom prve kakovosti!

Spet so se vrstili govori, tudi naša mamica je dala izraza svoji sreči. In ko smo odpeli nekaj zdravičk, sem se dvignil še jaz. Zahvalil sem se vsem činiteljem v nebesih in na zemlji za ta prekrasni dan ves vesel ob hvaležnosti, ki so jo nama izkazali otroci.

Zaigrala je godba na gramofonu. Ko smo popili črno kavo, smo se jeli odpravljati srečni in korajžni odtod. V želji, da bi se za deset let spet prav tu sešli ob biserni poroki. Tako smo želeli, a zgodilo se je drugače.

Drugo nedeljo v marcu 1933 sva bila z ženo na neki čajanki. Bila je sicer res nekaj lahko oblečena, toda prihodnje jutro je prav zdrava vstala in mi rekla:

»Pravi čas je zdaj, da se napotiš tja proti Razboru, kamor te vabijo, da bratu in prijateljem drevje cepiš in snažiš.«

Šel sem na pot, 13. dan v mesecu je bil, objela in poljubila sva se pri vratih v jutranji poltemi. Slutnja pa me je begala, zato sem se mimogrede oglašil pri poštnem slu, ki sem mu povedal, da bom na Jožefovo v Ko-

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU

Repertoar:

Torek 12. decembra ob 20.: »**Tartuffe**«. Gostovanje ljubljanske drame. Abonma.

»**Tartuffe**« v celjskem gledališču. Ljubljanska drama bo gostovala v torek 12. t. m. ob 20. v Mestnem gledališču in bo uprizorila namesto prvotno javljene Strindbergove »Sonate strahov« znano Moliereovo komedijo »**Tartuffe**« v režiji g. dr. Brancka Gavelle. Neabonentom svetujemo, da si takoj nabavijo vstopnice v knjigarni K. Goričarja vdove.

Glasovi iz občinstva

O smuški skakalnici v mestem parku

Sokolsko društvo v Celju je sklenilo, da zgradi iz nacionalnih vidikov prepotrebno smuško skakalnico.

Ker je isti sklep bil sprejet tudi pri Savinjski podružnici Slov. plan. društva v Celju, so bili izvoljeni odseki, ki so bili poverjeni, da poiščejo za skakalnico primeren prostor. Že meseca junija t. l. sta bila naprosena inž. Janša in Zimsko-sportni savez, da si ogledata izbrani prostor. Žal je prišel strokovnjak inž. Bloudek šele meseca septembra t. l. v Celje. Pregledal je vse prostore, ki so jih ugodoma navedeni odseki predlagali, in je izjavil, da so vsi ti prostori povsem neprimerni. Ko je bil inž. Bloudek nato še slučajno v mestnem parku, kjer si je ogledoval posledice letošnje povodnje, je našel to, kar so drugi vse leto zaman iskali. Izrekel je mnenje, da je prostor v skrajnem kotu parka oziroma na pobočju Rajterjevega hriba, ki pada proti žen-

pah pri Božiču, ako bi bilo treba za mano pošiljati kako važno vest.

Tako sem hodil okrog po svojih ljubih starih krajih, povsod so me hvaležni sprejemali. Pa sem se trudil z žago, škarjami, cepilnim nožem, razdaljal cigare in sladkorčke.

Na Jožefovo pa me je pri Božiču že čakala brzojavka, naj se takoj vrnem. Hitim na vlak, v Celju izvem za ženino pljučnico. Bila je že previdena, prihajali so že otroci k postelji po slovo. Ko pa sem se vrnil jaz, ji je odleglo, toda ne za dolgo, preveč je bila oslabela.

Obetal sem ji, kam vse pojdeva še na božjo pot, da jo pomirim. Pri njej sem moral ostati in jo tolažiti. Kako dolgo bo še živela, me je vprašala. Saj sva vendar sklenila, da umreva skupaj, sem odvrnil in sklonil svoja lica k njenim.

Zdravila so odpovedala, zdravnik je bil skeptičen. In res je dihala že kratko in naglo, vsa je bila v vročici. Glavo obrne od mene, še dvakrat globoko dahne in njena duša je poletela v višave.

Zaihtel sem v solzah, pričel moliti, zažigajoč višarsko svečo. Vsi navzoči so planili v stok. Med molitvijo rožnega venca pa je šlo mimo mene še enkrat, v spominu, dva in petdeset let najinega zakona. Pretreslo

skemu kopališču, najidealnejši prostor za smuško skakalnico. Izmeril je svet, da napravi potrebne načrte in proračune.

Med tem sta prizadeti društvu vložili prošnjo na mestno občino celjsko, ki je lastnica sveta. O' ulogi so bili s prepisom obveščeni večinoma vsi občinski svetniki. Mestno načelstvo je razpisalo ogled na licu mesta, kjer se je trasa izkoličila.

Prošnja sokolskega društva do danes pri mestni občini ni rešena.

Sokolsko društvo ugotavlja, da je bilo vse njegovo delo za smuško skakalnico javno, in pričakuje, da bo njegov predlog pri mestni občini v kratkem času ugodno rešen. Saj tako rešitev zahteva vprašanje skakalnice, ki mestnemu parku v estetičnem oziru absolutno ne bo škodovala.

Sokolsko društvo Celje.

Posestniki ob Dečkovi cesti

od gostilne Grah proti Lavi so zaprosili okoliško občino za namestitev dveh nujno potrebnih električnih cestnih svetiljk.

Zlasti je potrebna svetiljka na mostu, kjer so pričeli regulirati Koprivnico. To delo še ni dovršeno in se cesta ob straneh vdira ter ogroža pešce, kolesarje in voznike zlasti ko se znoči, ker ta kraj ni razsvetljen. Na tem mestu pa stoji električni drog in bi namestitev svetiljke ne zahtevala velikih stroškov.

Ponovno apeliramo na pristojno mesto, da se namestitev omenjenih električnih svetiljk izvrši, predno nastane kaka večja nesreča.

»Mi debeli imamo težko stališče. Energijo, ki jo drugi porabi za delo, potrebujem že za to, da vstanem iz postelje.«

me je. Tako me je naredil revnega 24. marec 1933.

Dva dni pozneje so se kakor nedavno k zlati poroki, zdaj k pogrebu zbrali otroci najini, vsi v žalosti. Zvonovi in pevci so peli, ko so krsto z našo mamico polagali v jamo. Iz daljnih krajev so ji prišli znanci spremljati na zadnji poti.

Postavil sem ji kamen na grob. Angel stoji tam, v desnici drži križ, v levici lovorjev venec, z očmi pa kaže v nebesa.

Jaz pa sem brez nje. Hodim jo obiskovat, rože ji sadim na grob. Ko tako spet osvežujem premnoge lepe spomine nanjo, si želim samo to, da se nekoč spet vidimo vsi, ki smo si nekoč bili zvesti v ljubezni.

Odeje klotaste in svilene, barve po lastni izbiri, strokovno izdeluje v lastni tovarni manufakt. in modna trgovina **Franc Dobovičnik, Celje**
Na zalogi perje in puh do najfinejše vrste po zelo nizki ceni

Neki gospod hiti po cesti. Naenkrat pristopi k njemu drugi, sname klobuk in vpraša vljudno: »Prosim, ali veste, kje je Prešernova ulica?« — »Vem,« reče nagovorjeni in nadaljuje svojo pot.

Dopisi

Konjice

Občni zbor Sokolskega društva v Konjicah je določen na sredo 10. januarja ob pol 20. Na predvečer, 9. januarja ob 18., bo sestanek zaradi sestave kandidatne liste.

Miklavževo obdaritev je priredilo tukajšnje sokolsko društvo 5. t. m. popoldne v telovadnici. Skupno je bilo obdarovanih 68 otrok z razno obleko, 79 otrok z raznim pecivom in sadjem. Vsem, ki so prispevali pri nabiralni akciji, iskrena hvala v imenu društva in v imenu najrevnejše sokolske mladine.

Občni zbor sokolskečete v Špitaliču pri Konjicah bo v nedeljo 17. t. m. ob 13. v šoli. Občnega zbora se bo udeležila večja delegacija matičnega društva v Konjicah.

Škale pri Velenju. (Nova organizacija JNS.) V petek 8. t. m. se je vršil v Škalah pri Velenju v gostilni Potočnik javen shod JNS, na katerem je poročal g. Žabkar iz Celja. Oba gostilniška prostora sta bila nabito polna zborovalcev, kmetov in rudarjev, ki so pazljivo sledili poročilu govornika. Po debati, ki se je tikala splošnih in domačih gospodarskih vprašanj, so zborovalci soglasno sklenili, da vstopijo vsi v JNS in da se osnuje za občino Škale krajevna organizacija. Nova krajevna organizacija JNS v Škalah daje jamstvo, da se bo tudi v tej občini vodila odšlej politika edinstva, bratstva in sloge.

Teharje. Na Teharju je umrl gosp. Ivan Jezovšek, bivši šolski upravitelj pri Sv. Lovrencu pod Prožinom. Pogreb bo v torek 12. t. m. ob 10. na Teharju, o čemer se obveščajo zlasti učiteljski upokojenci. Blagemu pokojniku bodi ohranjen časten spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

Žalec. Nedavno se je vršil v gostilni Virant v Žalcu članski sestanek Društva absolventov drž. trgovskih šol za dravsko banovino, podobora v Celju. Na sestanku je poročal predsednik društva tov. Leopold Vučer o delovanju društva, njega ciljih in dosedanjih uspehih. Pozval je navzoče članstvo, naj se udeležuje društvenih prireditev in pripomore z rednim plačevanjem članarine k uspešnemu delovanju svojega potrebnega društva, v katerem naj bi bil včlanjen vsak absolvent in absolventinja. Med nami pogrešamo še mnogo naših bivših tovarišev-sošolcev. Ne moremo doumeti, katera sila jim brani pridružiti se nam, saj smo vendar vsi enako prizadeti. Zato je predsednik apeliral na navzoče, da širijo društveni pokret, da bomo končno strnjeni v enotno, močno fronto čuvali svoje že pridobljene pravice in utirali pot v novo življenje. Zaupnik žalskih absolventov je tov. Konrad Zajc.

»Ah, Sidonija, takle solnčni zahod v gorah je zares čudovit. Lahko bi stal ves dan tu in občudoval ta divni prizor!«

„Hmeljska princesa“ v Celju

Pod tem naslovom je objavil mariborski »Večernik« Jutra z dne 24. novembra izpod peresa odličnega mariborskega kritika in glasbenega pedagoga naslednjo kritiko o gostovanju žalskega odra v Celju:

»Preteklo nedeljo sem bil priča lepega kulturnega dogodka, ki v vsem prav nazorno kaže, s kako veliko ljubeznijo in vnemo gojijo tudi po deželi glasbene predstave. Sportni klub »Zalec« iz Žalca je priredil v celjskem Narodnem domu gostovanje s svojo nad vse dobro uspelo opereto »Hmeljska princesa«. Duša in sploh središče vsega dela kot libretist in komponist je g. učitelj Radovan Gobec iz Griž pri Žalcu. Opereta ima tri dejanja ter se vrši v večjem kraju Savinjske doline na graščini »Hmeljski dvor« v času, ko je hmelj bil po sto. Ysebina operete je v kratkem sledeča:

Graščinski upravitelj Koman ima nečakinjo Darinko, ki bi jo rad poročil z bogatašem. Hmelj dobro obrodi in pridejo trije bogati Židje, ki so kupci hmelja, in vsi trije zasnujejo Darinko — hmeljsko princeso. Ona pa je z vso svojo dušo vdana ubogemu Braniku, vzgojitelju njene male sestrice Danice. Branko je tudi komponist. Uglasbil je opereto »Hmeljska princesa«. Posvetil jo je svoji izvoljenki in jo tudi izročil gledališču v uprizoritev, kar pa je Darinko popolnoma neznan. Prične se ples in z njim izbira ženina-bogataša. Radi malega nesoglasja med princeso in Brankom, se ta odloči za enega izmed Židov. Med tem pa prinese graščinski oskrbnik namišljeno brzojavko iz Žalca, da je cena hmelju padla od sto na pet dinarjev. Zavlada splošna pobitost. Denar ni več vladar, zmaga pa ljubezen, ki se je ne more kupiti niti za drag denar.

Delo je povsem prilagodeno krajevnim razmeram, kakor tudi času ter je po vsebini kakor tudi po zdravem humorju vžigalo od dejanja do dejanja. Dasi se je takoj ob pričetku čutilo nekoliko nervoznost, vendar je ta polagoma ponehala in vsi prizori so se igrali v jako živahnem tempu, kar je delo zelo podžigalo. Nekaterim igralcem se pozna, da so že udomačeni na odru. Naj omenim go. Vido Teržanovo kot Darinko in g. Hermana kot Branka, ki sta oba pohvalno rešila svoje vloge. Obilo smeha in zabave pa sta povzročila g. Kveder kot graščinski oskrbnik, predvsem pa g. Štokelj kot hmeljski Žid Salobir. Vodil je tudi režijo. Pozabiti tudi ne smem male Danice, ki se ni ustrašila gledališke rampe ter prav korajžno odpela svoj part. Jazz-orkester je diskretno spremljal pevske točke — vodil ga je z vso mirnostjo avtor sam. Ob tej priliki je prišla kromatična harmonika poleg saksofona prav lepo do svojega izraza.

Dvorana Narodnega doma je bila nabito polna zadovoljnega občinstva. Mnogo ljudi pa je moralo oditi, ker je zmanjkalo vstopnic. G. avtor kakor tudi igralci so bili deležni obilnih aplavzov, kakor tudi cvetja. Česti-

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

Prevzema vsa instalacijska dela, vodovode hišne instalacije, vsakovrstne črpalne naprave, sanitarne naprave (umivalnice, kopalnice, klosetne naprave) itd., toplovodne naprave, etažne in centralne kurjave za hiše, vile, hotele, šole, bolnice i. t. d., kakor tudi vsa v to stroko spadajoča popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Za praznike priporočamo

veliko izbiro božičnih okraskov in razglednic koledarje, pratike, albume, krep-papir i. dr.

po nizkih cenah

Karl Goričarja vdv., Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem in pisalnimi potrebščinami

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerno — Postrežba točna in solidna

tam celokupnemu igralskemu osebju iz Žalca, zlasti pa učitelju g. Radovanu Gobcu, ki se je lotil tako velikega, težkega, dostikrat nevhvaležnega dela in naj mu bo v zadoščanje, da trud ni bil zaman. Čujem, da pripravlja zopet novo delo ter mu k uspehu že v naprej čestitam. S.

Kino

Kino Union. Ponedeljek 11. decembra: »Dr. Mabuse«. Senzacionalen zvočni film. V glavni ulozi **Rudolf Klein-Rogge.** Režija: Fric Lang. Manuskrift: Thea v. Harbou. Glasba: Dr. H. Erdmann. Predigra: zvočni žurnal. — Torek 12., sredo 14 in četrtek 15. decembra: »Nibelungi« (»Siegfriedova smrt«). Veličasten zvočni veletilm z glasbo G. Huperta za motivih Riharda Wagnerja. Režija: Fric Lang. Manuskrift: Thea v. Harbou. V glavnih ulogah **Pavel Richter, Hana Ralph, Margareta Schön, Bernhard Goetzke, Teodor Loos in H. A. v. Schlettow.** Mojsrsko delo slovitega režiserja Frica Langa. Predigri: Kulturni film in Micki miška.

Stanovanje

s 4 sobami, centralno kurjavo, kopalnico in vsemi pritliklinami, topla in mrzla voda, se odda. Vpraša se Razlagova ul. 8a, II. nadstr.

Dve lepi prazni sobi

na ulico v prvem nadstropju takoj odda **Konrad Gorenjak, Celje, Gosposka ulica 28.**

Prezema vsa instalacijska dela, vodovode hišne instalacije, vsakovrstne črpalne naprave, sanitarne naprave (umivalnice, kopalnice, klosetne naprave) itd., toplovodne naprave, etažne in centralne kurjave za hiše, vile, hotele, šole, bolnice i. t. d., kakor tudi vsa v to stroko spadajoča popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Moč

jeklene mišice, mirni živci,
moč organizma

dado človeku samozavest in moč za delo, ki ga usposablja za izredne napore današnjega življenja. S telesnim in duševnim delom porabljena moč se mora nadomestiti. Če svoje ude pred spanjem nadrgnete z nekaj kapljic

Diana francoskega žganja

si boste zagurali prijeten in osvežujoč sen. Zjutraj boste vstali spočiti in ves dan boste neumorno opravljali svoje delo. Mnogi dajejo v vodo za umivanje ali kopanje nekaj žlic

Diana francoskega žganja

in opažajo ta blagodejni učinek.

Dobi se povsod.

Cena: mala steklenica Din 10,—, srednja steklenica Din 26,—, velika steklenica Din 52,—

Trisobno stanovanje

z vsemi pritliklinami v vili se da takoj v najem. Naslov v upravi lista.

Knjižici Ljudske posojilnice

majhen in večji znesek, prodam za gotovino. Ponudbe pod »Gotovina« na upravo lista.

Dve stanovanji

trisobno s kuhinjo in pritliklinami ter enosobno s kuhinjo se odda s 1. januarjem. Naslov v upravi lista.

Okraski za božično drevo

božične in novoletne dopisnice, jaslice, svilen barvan in kreppapir kakor tudi

primerna darila

albume za slike in dopisnice, pismen papir v kasetah, nalivna peresa, knjige itd. se dobijo v veliki izbiri v knjigarni in trgovini s papirjem

Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici:

Maribor, Šoštani

Velika božična prodaja!

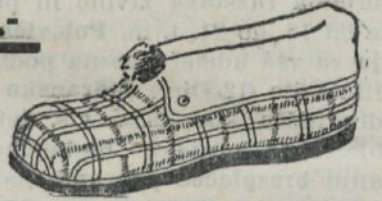
Zahteva se zopet kvaliteta, vendar času primerno ceneno. Torej pazite razen na nizke cene tudi na dobro kakovost.

D. 28.-

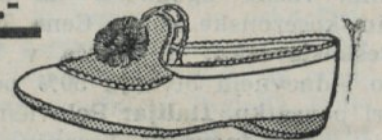
Vel. 22-25. Topli čevlji iz finega, rdečega meltona, podplat iz klobučevine in usnja. Vel. 26-30 samo D. 32.—

D. 38.-

Ženske copate v lepih deseni, zelo tople, najfinejša izdelava D. 48.— in D. 65.—. Moški copati D. 38.— in D. 48.—

D. 40.-

Tople copate iz klobučevine v modernih barvah. Iste s peto samo D. 75.—

D. 55.-

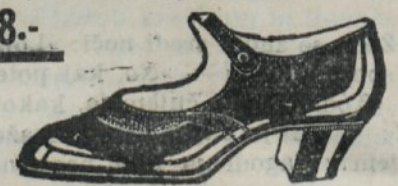
Copate iz velblodje dlake, podplat iz klobučevine in usnja. Moška vel. D. 65.—, vel. 31-35 D. 35.—, vel. 26-30 D. 30.—, vel. 20-25 D. 28.—

D. 95.-

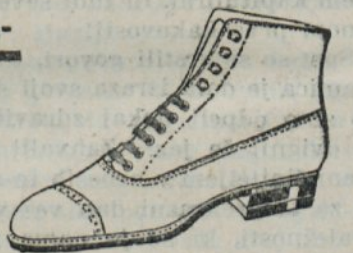
Topli ženski, črni melton čevlji, usnjen podplat. Isti z lakom ali usnjem obšiti samo D. 125.—, moški z usnjem D. 145.—

D. 88.-

Ženski čevlji iz črnega ali rjavega boksa, dober podplat iz usnja. Druga vrsta samo D. 110.—, iz laka D. 115.—

D. 145.-

Moški čevlji iz črnega boksa, prima usnjen podplat. Rjavi samo D. 128.—

D. 110.-

Čevlji iz gumija z manšeto in volneno podlogo. Isti z zip - zapiranjem, črni ali rjavi, od D. 135.— dalje.

Humanik

Celje, Aleksandrova ul. 1